

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația - Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poșta și la abonări.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Repriviri.

(+) Ideea legată de *temnița*, idea luptei hotărâte și consecvente, fără a se teme și fără a încungiura pedeapsa, pe care dușmanii seculari ar pute-o — când toate principiile de drept — aplica, idea aceasta a luptei gata la *martiriu* trece ca un fir roșu prin întreaga istoria vieții noastre politice.

Așa 'mi-se pare, când fac o reprivire, ori-și-cât de fugitivă peste trecut. Nu e lung acest trecut, dar toate punctele lui marcante sunt legate unul de altul prin ideea înălțătoare, care pare că umple întreaga ființă poporului românesc: sufer ori-și-ce, și roată, și furci și sabie și foc, și temniță și lanțuri, dar nu mă dau, nu mă las, căci simt în adâncul fund al sufletului meu glasul lui Dumnezeu, cel drept, care îmi zice, că am drept ca să trăiesc și să mor, ce el m'a făcut — *Român!*

Când vocea aceasta, înădușită în masa cea mare prin nesfârșitele munci grele ale vieții era deșteptată de câte un glas providențial, prin cuvântul câte unui suflet ales, genial, atunci conștiința reînvia în mase și cu o hotărâre — până la martiriu, până la moarte, se începea lupta.

Dreptul la existență națională, dreptul de a trăi liber și neconturbat în lumea aceea de idei, ce formează cuprinsul sufletului românesc, acesta da imboldul puternic la luptă; el da și tăria și abnegațiunea, ce se cerea la purtarea luptei — și la suferirea urmărilor ei, fire-ar fi fost ele ori-și de ce fel, ori-și-cât de grele.

Et agere et pati fortia Romanorum est.

Din puterea de caracter, care a dictat străbunilor nostri aceste cuvinte, a mai rămas un reflex și în strănepoții lor, și acest reflex se poate găsi în tot decursul timpului, ce a parcurs poporul românesc.

Nici că s'ar pute concepe într'un popor un ideal măreț, vrednic de el, dacă nu ar simți în sine tăria recerută și spre a lupta și spre a suferi pentru ideal.

Idealul acesta mare, pe care cu toții îl simțim și dorim, la care cu toții aspirăm, ca la un ce, care ne compete după toate legile omenești și dumnezeiești

acest ideal conceput în sufletul strămoșilor nostri a fost isvorul nesecat, care li-a dat lor și bărbăție în luptă și tărie în suferințele, ce aveau să le îndure.

Idealul acesta a dat lui *Inocențiu Cloan* curajul să pretindă în fața și la auzul îngâmfătorilor nobili drepturi pentru „*misera natiōe valachica*“, cu risicul chiar de ar fi aruncat pe ferestri afară.

(Adevărat, că marele prelat, care mai întâiu a formulat pretensiunile Românilor, punând basă programului nostru național, încă a sfârșit-o în exil, dar el n'a fugit la Roma de frica pedepsei, ci de groaza intrigilor, cari îi păreau mai omoritoare decât temnița. Apoi pe atunci nu erau temnițe de stat, și până exilului încă era mai amară).

Acest ideal a dat curajul flăcăilor lui Horia, și 'i-a dat lui și soților sei tăria să supoarte roata.

Acest ideal a înșușit pe luptătorii dela 48, el a adunat cele 40.000 pe *Câmpul-Libertății*, el a inspirat jurământul, cu care a fost sigilat în fața lumii, sub cerul liber al lui D-zeu programul votat.

Acest ideal a condus și pe bărbății, din a II-a jumătate a veacului, cari au luptat cu cuvântul și cu fapta și au suferit de atâtea-ori temnița.

Acest ideal ne inspiră și pe noi.

El a trecut, ca o moștenire sfântă din neam în neam; el a înșușit pe luptătorii bravi din fragede tinerețe până la pragul morții, când se despărțiau de viață prorocind isbânda grabnică a luptei, ce au luptat.

Ca un fir roșu se trece prin istoria întregii noastre vieți politice idea *temniței*, care am zis, că la noi înseamnă: „*consecuență, statornicie neclintită, perseverență până în fine, înseamnă credința nestrămutată către stindardul nostru, programul partidului național*“.

Străbunii nostri, anteluptătorii poporului din trecut, știau una și bună: să lupte și să suferă cu bărbăție toate consecvențele luptei lor, știind, că numai astfel pot impune dușmanului neîmpăcat. Ei nu umblau cu chițibușuri diplomatice, cu angajieri și tîrgueli mici încolo și încoaie, ci cu fruntea ridicată mergeau înainte, ținând sus stindardul, în lupta de al cărei triumf erau conștienți, că are să urmeze, mai curînd sau mai târziu. De aceea lupta lor era frumoasă, căci de minți era gândită și din inimi era scoasă,

inimi mari, tinere încă, chiar și când erau bătrâni.

La ei nu era cunoscută intriga și ura; în sinul lor nu se încuibase moravuri străine, perfidie și egoism; ei priviau lupta națională de o datorie sfântă, de un lucru, la care să te angajezi cu gând curat, inimă caldă și cu sfințenie, ca la un lucru mare, făcut din porunca lui D-zeu.

Mărturisirea principiilor naționale și apărarea dreptului poporului ei o făceau cu hotărârea martirului, gata a suferi și moarte pentru crezul seu.

Astfel 'mi-se pare, când reprivesc, trecutul. Astfel întunerecul temniței luminează a luptei noastre trecute vremuri. Astfel, ca dintr'o inspirație 'mi-se pare isvorită vorba:

Din temnițele ungurești va răsări libertatea Românilor!

Și precum reprivirile, astfel și prospectele noastre. Din trecut să judecăm prezentul, și să ne alcătuim viitorul!

O desmințire. Într'un comunicat mai lung pus în fruntea foii „*Politische Correspondenz*“ desminte în mod căt se poate de categoric informațiunea lui „*Deutsches Volksblatt*“, reproducă și de noi despre o planuită schimbare a sancțiunii pragmatice.

Schimbări în diplomația română. „Monitorul oficial“ din București publică următoarele nomiri în corpul diplomatic al României: actualul ambasador la Berlin, dl Ghika e permutat la Paris; fostul ministru plenipotențiar la Belgrad, și de față secretarul general în ministerul de externe, dl Dr. Alex. Beldiman, merge earăși la Belgrad, în sfârșit fostul consilier în delegațiune, dl Dumitru Ghica, va ocupa locul de până acum al dlui Beldiman.

Chestiunea română în Macedonia.

Sub acest titlu publică „*Orientalische politische Correspondenz*“ din Lipsca cu datul de 14, 21 și 28 Ianuarie trei articoli de o deosebită importanță. Ținem de necesar a reproduce acești articoli în traducere, din motiv că se refer nu numai la chestiunea română din Macedonia, ci la chestiunea orientală peste tot.

Eată articolii datați din București:

„Foi germane, inspirate de cele mai competente isvoare, sperază cu mult optimism, că acceptarea propunerilor contelui Goluchovsky de către puterile mari va aduce cu sine o pacifică aplanare a actualelor tulburări din imperiul otoman și a acelor tulburări, cari sînt în prospect. Această împrejurare reclamă ca urmare logică, ca în timpul cel mai apropiat să se întrunească o comisiune europeană, care să iee în mână rezolvarea chestiunii arzătoare a Macedoniei. Datorîndu-se acestei comisiuni ar fi pe lângă delatîrarea stărilor create de administrația turcească cea rea, a satisface aspirațiunile legitime și naționale acelor popoare creștine din Balcani, cari mai stau sub dominațiune otomană. Fiindcă la această rezolvare a chestiunii va avea un caracter actual și chestiunea Românilor, cari locuiesc în Macedonia, credem că este la loc a face următoarele expuneri despre poziția Macedo-Românilor.

Între multele popoare, cari locuiesc în acea parte din Peninsula-Balcanică ce se numește Macedonia, este unul dintre cele de frunte poporul românesc, și numai faptul, că Macedo-Românii s'au folosit mai demult în școală, biserică și comunicațiune de limba elină, a sedus chiar și pe cei mai însemnați etnografi a-i socoti între alte naționalități. Până astăzi este absolut imposibil a constata pe baze statistice numărul Românilor din Macedonia, deoarece în statistica populațiunii din Turcia 'i-a considerat numai deosebirea religiunilor, dar nu și a naționalităților. Considerînd însă, că în Macedonia există cu totul cel puțin 400 comune locuite exclusiv de Români și putîndu-se computa pentru o comună cel puțin 2000 de suflete, se poate socoti pe ușor numărul total al Macedo-Românilor în mărime de 800.000 suflete. În Nordul Thesaliei, în Sud-Vestul din Epir și în Sudul Macedoniei formează un teren compact, în celelalte părți ale Macedoniei sînt amestecați cu Bulgari, Greci și Albanezi.

Pe baza „capitulațiunilor“ încheiate de către străbuni cu învingătorii turci, Macedo-Românii deja din trecut s'au bucurat de oarecare autonomie și nu sînt împedecați întru exercitarea drepturilor civile și comunale. Deja din trecut au fost stăpâni peste terenul locuit de ei, dar în urma nesiguranței publice și a heșilor celor mulți, au fost constrînși a abziico cultivarea pămîntului și a se dedica comericiului, cu care deja în secolul trecut a ajuns la bun renume.

Până-ce la creștinii din Orient a predominat simțul religios, Macedo-Românii au trait în armonie cu toți creștinii din Peninsula-Balcanică, pe lînga toată deosebirea națională.

Astfel se explică numărul considerabil al Românilor, cari au luat parte ca conducători la mișcările Sârbilor, Grecilor și ale Bulgarilor de acolo.

Dar' bunăstarea și cultura ce a început să progreseze au dat cu încetul naștere unui puternic curent în sensul conștiinței naționale, căci încă în secolul trecut, când boierii din București și Iași, stînd sub influența fanarioților, nici nu se cugetau la delatîrarea pedagogilor greci și la cultivarea limbii materne, — au început locuitorii din Vuscopul a tipări cărți românești cu litere grecești, au introdus cărțile bisericești în limba românească. Acestui început mult promițător 'i-au pus capăt dărîmarea orașului Vuscopul sevrîșită prin Ali-Pașa dela Janina. Ruinele unor palate de marmură din locul unde a fost odata Vuscopul, locul natal al familiilor Sina și Șaguna, dovedesc destul de viu începutul culturii naționale române în imperiul otoman.

Pe timpul acela au emigrat multe familii române din Macedonia la Viena și Budapesta, unde au început a face comericiu întins și a exercita înfîrșire simțită asupra dezvoltării naționale a Românilor din Transilvania.

Mai mulți scriitori dela sfîrșitul veacului trecut, precum și din începutul acestui veac, au arătat în scrierile lor influența dialectului macedonean asupra Românilor din Transilvania.

O mișcare profundă în sens național s'a pornit în sinul Românilor din Macedonia în anul 1866, după urcarea pe tron a principelui Carol de Hohenzollern, prin ajutorarea din partea statului român. În anul acela s'au început a se crea școli, al căror număr mai târziu s'a sporit prin urcarea sumelor destinate în budget spre acest scop, și tendența conservării naționale.

Când a primit principele Carol tronul principatelor dunărene, 'și-a propus în mintea sa patruzîtoare următoarea țintă: „Întemeierea unei dinastii în un stat național după modelul occidental, a cărui existență și fortificare este o trebuință pentru politica de echilibru european“. Acest stat național poate fi credincios datorîndu-se sale numai astfel, dacă este în deplină consonanță cu acele idei, cari stăpînesc sufletul națiunii și cari acolo, unde domnește idiomul român reclamă, ca viață culturală și națională a Românilor să aibă un centru, de unde asupra tuturor mem-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Un salut...

Din depărtarea tristă și amară
Trimit și eu un tînguios salut,
În amintirea vicioie viețuindă
A zilelor frumoase ce-am avut...

Și viu doresc din inima 'mi arzîndă
De-al dragostei nestins și tainic foc,
Ca viața ta în totdeauna fie
Înseninată de etern noroc.

Ear' în pustia mea singurătate
Gîndind la fericirea ce-am pierdut,
C'un singur cuget mă mai mîngăiu nimei:
Că bună fi-vei ș'acum ca 'n trecut...

Și osîndit a plînge pururi stingher
Pe-ale iubirii jalnice ruini,
Implorător te rog atât iubito:
Ca barem amintirea să 'mi-o țini...

Căci cea mai dulce mîngăiere este
Pentru'n nefericit înstrăinat,
Ca de crăiasa gândurilor sale,
Cu drag el să se știe: neuitat!...

Ritmice.

Gazel.

Pletele le porți pe spate
Și le lași să zboare 'n vînt, —

Crezi, că 'ți-oiu cerși copilă
V'un mîngăitor cuvînt?

Las' credința la o parte,
Nu mai ai tu chipul sfînt.

Cărui să-mi închin viața
Căt trăesc pe-acest pămînt!...

Firul dragostelor noastre
Parcele de mult 'i-au frînt,

Înzadar 'ți-aduci aminte
De-al tîu negru jurămint...

Dacă inima 'ți-o roade
Cruțul verme din mormînt —

Ochii 'nchide-ți și dă-mi pace
Să rămîn pierdut cum sînt!...

Al. Muntean al lui Vasile.

Morbosul închipuit.

Comedie în 3 acte

de

J. B. MOLIÈRE.

Trad. de

M. Aegae.

Actul III.

Scena a VIII-a.

Argan. Beralde. Toinette.

Toinette: Un medic voește să vorbească cu d-ta.

Argan: Un medic?

Toinette: Da.

Argan: Cum îl chieam?

Toinette: Nu-l cunosc, dar 'mi samănă de minune, încât îmi vine să cred, că 'mi-ar fi frate.

Argan. Condu-l aci.

Scena a IX-a.

Beralde. De minune! Un medic se duce și celalalt vine.

Argan: Ah! 'mi-e frică, și nu știu de ce.

Beralde: Nu-ți mai iasă din minte?

Argan: Vezi toate morburile aceste necunoscute mă apasă —

Scena a X-a.

Argan. Beralde.

Argan. Toinette, ca medic. Beralde,

Toinette: Permiteți-mi, domnii mei, să vă ofer serviciile mele, eu sînt un medic vestit.

Argan: Îmi pare bine! (cătră Beralde) E ca Toinette din fir în pîr.

Toinette: Scusați-mă, dlor. Am uitat, să spun servitorului meu ceva.

Scena a XI-a.

Argan. Beralde.

Argan: Îi seamănă de minune!

Beralde: Da, ai drept, dar' nu trebuie să te miri așa.

Argan: Îți mărturisesc, că sînt —

Scena a XII-a.

Argan. Beralde. Toinette.

Toinette: Ce dorești?

Argan: Eu?

Toinette: Da! Nu m'ai chemat?

Argan: Nu.

Toinette: Așa 'mi-s'a părut.

Argan: Rămăi aci, până-ce vine medicul.

Toinette: Nu pot, am de lucru.

Scena a XIII-a.

Argan. Beralde.

Argan: Dacă nu 'i-ai vedea pe ambii, aș crede, că sînt aceeași persoană.

Beralde: Am mai cetit despre persoane, cari sîmneau așa tare, ba chiar am văzut.

Argan: Nu aș fi crezut, să fie posibil.

Scena a XIV-a.

Argan. Beralde. Toinette, ca medic.

Toinette: Domnilor, vă rog scusați-mă!

Argan (încet lui Beralde): Nu știu ce să cred.

Toinette: Nu-mi veți lua în nume de rău, că am grăbit a face cunoștință cu un morbos atât de renumit.

Argan: Mă deobli!

Toinette: Am observat, că mă fixezi.

Ce crezi, ce etate am?

Argan: 26, cel mult 27 ani!

Toinette: Ha! ha! ha! Te înșeli! Sînt de 90 ani.

Argan: 90?

Toinette: Da! E un secret, care numai eu îl cunosc.

Argan: Într'adevăr, ești un frumos moșneg tîner de 90 ani.

Toinette: Sînt un medic călător, care umblu din oraș în oraș, din provincie în provincie, din țeară în țeară și caut morboși, cari sînt demoi de a fi vindecați cu leacurile mele. Nu-mi place să mă ocup cu morburii ușoare, ci numai cu de cele periculoase, precum apîrîndi de creeri, de plumăni, pestilență și tifus. Aș, fi foarte fericit, dacă ai suferi de unul din aceste morhuri, căci în acest cas aș fi în stare să-ți dau o dovadă despre știința mea.

Argan: Ești prea bun, domnule!

Toinette: Te rog, arată-mi pulsul. Ei, ce-i asta? Ești neregulat, frățiore! Cine e medicul d-tale?

Argan: Dl Purgon.

Toinette: Nu-l cunosc! Ce zice, de ce morb suferi?

Argan: De morb de inimă!

Toinette: De unde! Ai morb de plumăni.

Argan: De plumăni.

Toinette: Da. Ce vă doare?

Argan: Când și când cepul.

Toinette: Vine dela plumăni.

Argan: Ochii 'mi-se întunecă.

Toinette: Vine dela plumăni.

Argan: Nu pot respira.

Toinette: Vine dela plumăni.

Argan: Când și când nu mă pot mișca.

Toinette: Vine dela plumăni.

Argan: Câte-odată am dureri grozave de stomac!

Toinette: Vine dela plumăni! Și cum stăm cu apetitul? Ai poftă de mîncare?

Argan: Da!

Toinette: Vine dela plumăni!

Bei vin?

Argan: Da.

Toinette: Vine dela plumăni! După mîncare poți dormi?

Argan: Da.

Toinette: Vine dela plumăni! Ce mîncări 'ți-a recomandat.

Argan: Supă multă.

Toinette: Ignorant!

Argan: Galițe.

Toinette: Ignorant!

Argan: Carne de vișel.

Toinette: Ignorant!

Argan: Bouillon.

Toinette: Ignorant!

Argan: Oauă.

Toinette: Ignorant!

brilor să se verse belșug de viață. Acestor idei s'a dat expresie constituțională prin §. 9 al constituției, care indică, că doritorul de a obține drepturile civile ale naționalității române nu are decât să dovedească, că nu mai aparține unui stat străin, și prin §. 21, care spune lămurit, că pe lângă limbă și origine este înainte de toate biserica, care leagă armonice pe toți românii la un loc. Astfel s'a decretat religia ortodoxă de religia statului. Ideea unității spirituale a românismului a fost per eminențiam încorporată în crearea Academiei la anul 1867, de ai cărei membri au fost denumiți scriitori activi și cu simț național din toate ținuturile, în cari se vorbește românește.

Programul moral și material al culturii naționale a aflat motor favorabil în Bucovina și Transilvania, unde românii erau în posesiunea de școli confesionale supuse conducerii unui episcopat cu simț național. Mai rău stau însă lucrurile în Macedonia, unde românii nu au biserică națională, ear' prelații, precum și preoțimea de jos sunt Greci, a căror prima tendință este grecizarea Albanesilor și a Macedo-Românilor.

(Va urma)

Proces de presă contra unui lucrător slovac.

Amintiserăm la timp, că procuratura supremă din Budapesta a orânduit confiscarea broșurii intitulată: „Cătră poporul muncitor slovac!“ scrisă slovacște, și că a intentat proces de presă autorului ei, călfa de măsar Ioan Polony. Acusa sună pentru următoarele 3 pécate: ațărare contra unei naționalități, contra unei confesiuni și contra unei clase anumite (capitaliști). Procurorul susține acusa, între altele, pe baza și a următoarelor extrase din broșură:

„Ea spune, că poporul slovac este asuprit în toate privințele; lucrătorii slovaci sunt priviți ca o haită și ca sclavi ai celor bogăți. Cei mai mari dușmani ai poporului muncitor slovac însă sunt Jidanii ce mișc pe la sate, cari prăpădesc în cărmile lor pe acest popor prin alcool otrăvitor. Slovaci nu este tractat nici ca om, căci în școlile slovace cu de-asila se introduce limba maghiară. La dirigătorii țeranului slovac nu se lămuresc treburile ce are acolo în limba lui, cum se cade, de aceea rămâne în totdeauna el, țeranul, păgubaș. La sfârșitul anului, autorul provoacă pe lucrătorii slovaci, a se încheia în reuniuni, spre a-și redobândi drepturile, dacă e de trebuință fie și cu forță și a sârba ziua de 1 Mai, ca zi de reînviere a lucrătorilor.“

Pertractarea s'a ținut Joia trecută în 30 Ianuarie, sub prezidiul lui Zsitvay Leo. Pe banca acuzatorului public: procurorul Dr. Vizlendvay, apărătorul: Dr. Miloš Kérno, tinerul avocat slovac din Novisad.

Acuzatul răspunde la întrebări în limba slovacă, că e de 22 ani, măsar de profesiune, protestant, până acum nepedepsit.

După cetirea acuzei și a broșurei incriminate, acuzatul declara că a scris broșura

Argan: Și înainte de toate vin cu apă. Toinette: Ignorantus, ignorantus, ignorantum! Trebuie să bei vin curat, să mănâci carne de vită și de porc, urez și castane. Medicul acesta e un prost. Te voi vinde-dera eu.

Argan: Mă vei deobliga. Toinette: Ce faci cu mâna aceea? Argan: Cum? Toinette: În jocul d-tale aș lăsa să-mi-l tale.

Argan: Pentru-ce? Toinette: Nu observi, că răpește alimentele trupului?

Argan: Da, dar' am lipsă de mâni. Toinette: Ochiul drept încă 'mi-l-aș scoate.

Argan: Ochiul drept? Toinette: Da, deoarece impedecă celalalt ochi. Cel stâng îți va folosi mai mult.

Argan: Îți mulțumesc, mai e timp. Toinette: Și acum adio! Îmi pare rău, că trebuie să mă duc, dar' trebuie să scriu niște leacuri unui morbos, care a murit.

Argan: Care a murit? Toinette: Da! Și se ne sfătuim totodată, ce leacuri ar fi trebuit să-i dăm. La revedere.

Scena a XV-a.

Argan. Beralde.

Beralde: Trebuie, că e un medic vestit!

Argan: Hm, merge prea departe.

Beralde: Așa sunt toți medicii vestiți!

Argan: Să-mi tai o mână și să-mi scoat un ochi? Mulțumesc frumos.

(Va urma)

în Budapesta, a tipărit-o în tipografia „Gutenberg“ și a comandat 10.000 exemplare, pe care le-a împărțit atât el cât și soții lui de principii.

Presidențial spune, că încă în decursul instrucțiunii s'au exprimat bănuiele că oare acuzatul este adevăratul autor al broșurei incriminate, de aceea s'a și procedat conform. S'a constatat cu acest prilegiu, că acuzatul a scris articoli și pentru „Narodne Noviny“. Dl Polony se supune înaintea juriului unei probe de scris, prin ceea-ce s'a închis procedura de dovedire.

La întrebările puse, despre toate trei sus pomenitele delict, jurații au răspuns cu 8 voturi contra cu 4, cu da; în urma căruia acuzatul a fost condamnat la 3 luni temniță de stat și 60 fl. amendă.

Osânditul a fost lăsat pe picior liber în schimbul unei garanții.

Din parlamentul maghiar.

Sedinta din 30 I. c.

Urmează vorbirile de încheiere la titlul: „Comiții-supremi“.

Referatul Gajari polemizează cu oratorii opoziției și spune, că opoziția greșeste, dacă face guvernul responsabil pentru scandalul dela Borșod. Apărând apoi pe comiții-supremi observă despre responsabilitatea oficialilor, că nu este corect a-l numi pe oficial ștreber, când este guvernamental, ear' când este în opoziție a-l zice patriot. Pledează pentru propunerea lui Csáky și respingerea amendamentului.

Vorbesc în chestiune personală domnii Horváth și Hock.

Ugron Gábor declară, că un deputat trebuie să fi independent de cătră guvern, atât în privința morală, cât și materială. Deputații partidului guvernamental însă nu sunt independenți nici în privința morală, nici în cea materială, căci ei obțin mandatul cu ajutorul casei partidului. Dar' guvernul trebuie să guverneze, ear' nu să cotească. Se ocupă cu teoriile etice ale partidului guvernamental. Revenind asupra concesiunilor de trenuri vicinale, spune, că și el este unul dintre întreprinzători, așa și-a pus întreaga avere la dispoziție pentru trenul vicinal dela Haşfalău și din Sécuime, ear' cel din urmă l'a adus în legătură cu trenurile din România. A lucrat însă sincer, căștiguri nu a voit să aibă și nici că a avut; cere controla asupra-și, cere primirea amendamentului, căci fără aceasta propunerea lui Csáky nu se poate considera de serioasă.

După-ce mai vorbește propunătorul Csáky și ministrul de comerț Daniel, urmează votarea. Titlul „Comiții-supremi“ se primește. Propunerea deputatului Csáky deasemenea se primește aproape unanim. Propunerile făcute de Kun, Ivánka și Várady se resping. Asupra amendamentului lui Bartha se cere votare nominală și contra lui votează 182, ear' pentru 135. Amendamentul este respins cu o majoritate de 47 de voturi.

Urmează discuțiunea asupra titlului: „Conducerea matriculelor“.

Deputatul Nánássy condamnă sistemul nou în conducerea matriculelor. Conducătorii de matricole de până acum erau responsabili și individual, acum însă nu mai sunt supuși decât unei controale birocratice. Pe hârtie li controlează prețorii și viceșpanul, de fapt însă nime nu face controla. Ocupându-se de miseria matriculară, cere simplificarea procedurii. Titlul li votează.

În ședința viitoare se va continua desbaterea.

Lupta în comitate.

Alegerea din Ighiu.

Se știe, că la alegerea supletoare din cercul Ighiu lista Românilor a căzut. Eată ce ni-se scrie despre această alegere:

Causele căderii în cercul Ighiu sunt rușinoase pentru noi. Majoritatea de 28 voturi, cu care am căzut acolo, au fost voturile date de Român, cu clerical neunit Laurențiu Ciorbea, care nu s'a rușinat a face servicii contrariilor nostri pentru beutură. Slab testimoniu pentru d-sa, și slab luminător al poporului va fi, dacă de pe acum da astfel de probe morale și naționale. E tiner și are timp să se îndrepte, s'o facă aceasta. De notarii Meteș și Băcău și de alții asemenea lor, nu mai spun nici o vorbă, dinșii sunt de mult morți pentru noi. Și dacă totuși amintim de ei, e ca să le facem o rugăciune: nu să mai lăde, că-s Românii, spună limpede, că s'au despărțit de noi, și că au trecut în tabăra contrară. Și de ce se mai și numără între oameni, pe cari nu știu decât să-i batjocorească și să le iee bani? De nu o vor face aceasta, nu se supere, când publice vom fugi de ei! Și același cuvânt sincer îl adresăm tuturor ființelor acelora, cari n'au

curajul la astfel de ocazii să meargă alături cu noi. Lase-ne mai bine să ne facem noi lucrurile noastre, și nu ne pună pedeci.

Și am spus mai întâi năcazul acesta, spre a adauge la urmă presiunea oficială.

Deja dela început s'au denumit ca bărbați de încredere tot Unguri, fără de a ține samă, că majoritatea alegătorilor e română. Și înainte pe coarda aceasta presiuni peste presiuni și mai presus de toate beutură din greu.

Eată aceste sunt motive de a anula o alegere, nu cele invocate de Maghiari rîndul trecut. Și și sperăm, că frunțașii nostri le vor ști folosi spre a protesta o astfel de noțiune demoralizatoare.

*

Alegerile în Zlatna.

27 Ian. 1896.

Aveam o presimțire oarecare, că dîșmanul neîmpăcat — secular — văzînd izbînda noastră dela alegerile trecute, va recurge prin recura, nulificarea alegerii întemplate în 14 Nov. 1895.

Așa s'a și întemplat, alegerea s'a nulificat din ridiculosul motiv, că nu s'a început la 9 ore ci la 10 ore — deși vina acestei manciții o poartă presidentul Öberg — și nu alegătorii români, dar' consecuențele le tragem tot Români!

Apoi ce le pasă puternicilor! A lor e puterea și mărirea, fac cum le place, nu-i genează absolut nimic, sînt orbiți de orgoliul șovinismului încarnat al iubirii de neamul lor!

Alegerea nouă s'a desfășurat din partea viceșpanului Csató János pe 27 Ian. n. a. c.

Pe această zi prezentându-se conducătorii Românilor la locul de scrutinii, s'a purces la constituirea biroului — anume Români au ales prin aclamațiune 2 bărbați de încredere în persoanele dlor preoți Nicolae Motora și Ioan Moldovan — ear' Ungurii n'au vrut să aleagă alți doi, așa presidential a denumit doi de ai lor, cari n'au vrut să primească, deci a denumit pe alți doi Români pe domnii Iuliu Montani și Potrânger, ear' de notar dl Iuliu Albini.

Votarea s'a început punct la 9 ore și a durat până la 4 ore d. a.

Ce frumoasă priveliște și înălțătoare de inimi era să vezi preoții nostri români, fiecare separat cu ai lui alegători cum intrau în sala de scrutinii și ca adevărați părinți și sentinele neadormite li apărău pe ai lor iubiți ca se nu fie cumva seduși ori înșelați, aci în ordine exemplară își dau votul și se depărtau la locul comun de recreare.

Tare i-a surprins pe Unguri văzînd alegătorii prezenți din cele mai depărtate comune, din Sohodol, Cărpeneș și Bucumani, și cari cu mari jertfe bănești într'un frig teribil au satisfăcut datorii lor de buni Români.

Punct la 4 ore d. m. presidentul a încheiat scrutinii apoi s'au numărat voturile date, s'au aflat identice cu numărul votanților s'au purces la cetirea ședulelor și constatarea votării înșai.

Această alegere a dat următorul rezultat:

Dl Dr. Vasiliu Fodor, adv. în Abrud a primit 98 voturi; Radeș Gedeon, preot în Șard, 98 voturi; Nicolau Motora, preot în Trémpoele, 94 voturi; Nicolau Cristea, preot în Valea-Bulrului, 94 voturi; Aurelian Danciu, proprietar de mine în Bucium, a primit 94 voturi.

Ungurii au votat pe următorii domni: Dl plébános catolic Csiki János a primit 88 voturi; Dr. Szontág Adolf, 87 voturi; căpitan montan Öberg, 85 voturi; Molnár Ferencz, 84 voturi; Veres, din Șard, 77 voturi; Barna Kálmán, 7 voturi; Alexi György, 2 voturi; Bölthe Kálmán, solgăbireu, a primit 1 vot.

După constatarea acestora, dl president declară pe ai nostri aleși pe perioada de 6 ani de membri ai congregațiunii comitatului nostru Aiud.

Adevărul a triumfat din nou, căci cu noi este Dumnezeu.

Corteșiri încă nu au lipsit la această alegere, anume solgăbireul Bőjte Kálmán a cutereat alegătorii dela Zlatna în jos, apoi plébánosul Csiki János, în ținută mare de sərbătoare, cu pălăria cea încărcată cu boituri aurite și înecurată, a mers din casă în casă pe la alegătorii din Zlatna, împărțind ședule și rugându-i să voteze lista lor.

Toate sînt înzadar

Românii din aceste pămîți își cunosc pe conducătorii lor, nu-i poate nime momi cu rogări compimente și promisiuni, simțul național și curajul strămoșesc e desvoltat în urmașii lui **Horia, Cloșca și Iancu**, cum numai aci se poate vedea.

Ungurii după-ce văzură rezultatul alegerii, se făcură nevăzuți — periră ca roua de față soarelui, supărați pârliți și groasni: busumfați, că nu au reușit.

Protopretorul Roșiei încă a fost prezent deși nu e alegător, ca să facă presiune, dar' avea obraznicia de a se amesteca, a făcut observări ne călitate până ce a fost pus la ordine!

Onoare se cuvine conducătorilor și tuturor alegătorilor pentru purtarea lor bravă și bărbătească anume domnii preoți: Băeșan, Babuș, Goia, Adamovici, Popescu, Motora, Moldovan, Ursa, Magda, Radeș și Cristea, cari și cu această ocaziune au dovedit că sînt preoți români adevărați, cari ca sentinele neadormite ale poporului român își pun sufletul și nu crută nici o osteneală și jertfă pentru interesele mult cercatei noastre națiuni, limbi și drepturile poporului.

Fraților! în toate acțiunile noastre să fim solidari, și vă asigur că totdeauna vom fi învingători, căci Româniul are 7 vieți, e conștiu de drepturile lui numai condus trebuie și încrederea să nu ni-o perdem!

După terminarea alegerii, s'au adunat inteligența și popor, și și-au petrecut cu toții cu muzică și cântări naționale și doine până în dimineața zilei următoare fără nici un incident neplăcut. *Sentinela Moșilor.*

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Din giurul **Albei-Iuliei** la finea lui Ianuarie 1896.

Publicul român își va aduce încă aminte de întemplările din ziua de 27 Maiu 1894, în orașul Alba-Iulia, când s'a reîntors avocatul Rabin Patia acașă dela procesul Memorandului. Acele întemplări au fost descrise atât în coloanele „Tribunei“, cât și în foile din Viena și Budapesta, și pot servi de dovadă despre persecuțiunile ne mai pomenite, la cari este expus poporul român prin sbirii puterii statului. Atunci s'a versat sînge nevinovat, și mai mulți au fost fără vină deținuți în pușcăriele ungurești. S'a alarmat întreaga garisoană din fortăreață și în urma arărilor false a primarului s'a adus un batalion de soldați înarmați asupra locuinței avocatului Patia, căci acolo ar fi ascunși o mulțime de cătane împărătești, cari ar voi să facă resmiriță. Aflară însă acolo numai un singur soldat, consăngean al stăpînului. Acest abuz de a se folosi la toate ocaziunile de recuirea miliției, aci însă li făcură numai atunci, după-ce poliția cu gendarmii intraseră în mai multe rînduri peste palatul curții, ca să maltrateze pe stăpînul casei, pe care l'a sugrunit comisarul de poliție Dergan și numai intervenirii altora avu să mulțumească nimitul advocat, că a scăpat de moartea, cu care a fost amenințat de cătră sergentul de gendarmi Kedves. Planul infernal nu a succed, deci s'a gîndit la fabricarea unei minciuni, cu care voră a-și acusa brutalitățile comise asupra Românilor, și așa a cerut intervenția militară. Însă comandantul maior, când a sosit la fața locului, află numai Jidanii și Unguri în giurul casei advocatului Patia, dar' nu Români; deci toată treaba ce o pută face a fost alungarea acelei haite turbulente din acel loc.

După-ce miliția petrecuse mai multe ore în jurul casei și în apropiata piață, comandantele s'a convins, că nu Români, ci jidano-maghiarii sînt aceia, cari conturbă liniștea publică — și de aceea la rugarea celui stăcut în locuința sa proprie a ordinar spre apărarea lui o companie de soldați, cari i-a păzit locuința contra vre-unui atac toată noaptea. Advocatul R. Patia a făcut apoi arătare la tribunalul din Alba-Iulia pentru maltrătarile suferite și încălcarea violență a domiciliului sau prin poliție și gendarmi, însă aci s'a adevărit proverbul: „Turcul te bate, Turcul te judecă“, pentru-că, în loc să i-se dea satisfacția, el a fost pus în stare de acuză pentru opunere față de oficialii și 41 Români pentru agitație.

Acusa aceasta a ajuns la valoare și de patru luni așteaptă acușaii se li-se immanueze citațiunile la pertractarea finală; dar' aceasta cu intențiune se amîna.

Tribunalul din Alba-Iulia și până aci vestit în persecuțiunile Românilor ne va da de nou spectacolul unui proces monstru pus la cale fără nici o basă legală, ci numai din ură națională, care acum de astă-dată și-a extins-o și asupra femeilor române fiind trase pe banca acuzărilor 2 dame și 2 d-șoare.

Cred, că cei acușai se vor îngriji de apărători harnici, cari vor putea arăta, că sub ce zodie s'a născut anul „Milleniului“, și căt de tare a progresat elementul alcătuitor de stat și aderența la ideea de stat.

Că onor. public cetitor al „Tribunei“ nu a fost mai departe informat despre decursul acestui proces monstru, este a se mulțumi ținutei neleale a foștilor redactori dela „Tribuna“, acum alungați, cari au denegat în vara anului trecut publicarea unei corespondențe în această afacere a 42 de Români, per-

secutați pentru simțul lor românesc. Li-a fost indiferentă soarta acestor Români și ospitalitatea redacțiunii „Gazetei Transilvane“ au făcut cu putință de a se publica acea corespondență, pe care redactorii „Tribunei“ și-o nimiciseră chiar.

Domnii Russu-Șirianu, Bogdan-Duică și compicii lor nu au servit cauza poporului român, ci ei au voit să formeze o clică, care să terorizeze publicul și peste aceea au intrat în serviciul oamenilor din afară de partid. Purtarea lor de după întemnițarea comitetului a fost o simplă urmărire de căpătueala proprie și cultul vanității proprii. Dovezi sînt destule, prin urmare a seduce publicul român cu frase goale nu le va succede. Așa crede publicul românesc, afară de hotarele din Orăștie, devenit acum cuibul răsvrătorilor și rău-votoirilor causei poporului românesc. De atari oameni neamul românesc n'are lipsă.

Un luptător.

Prăvălia industriaișilor români.

După-cum ni-se raportează „Inșoțirea de credit și depuneri a industriaișilor români din Sibiu“, în 3 Februarie (adecă în Lunia viitoare) va deschide prăvălia sa și o va pune la serviciul public.

Această înșoțire s'a format după sistemul Raiffeisen cu garanță solidară, care în primul rînd și-a ales activitatea pe terenul neguțătoriei, întemeiînd o prăvălie pentru articli de consum. Sibiuul, o cetate atât de mare, cu inteligență română, seminar, teologi și preparandie, școală de fete, masa studenților, poporațiune română peste 5000 suflete și un jur curat românesc, de o asemenea prăvălie avea lipsă arzătoare.

Prăvălia este întemeiată și deschisă în strada Cismădiei nr. 27, o stradă principală din cetate. Toate mărfurile sînt comandate dela cele mai renumite fabrici, este provăzută cu tot felul de articli, cari se întrebunțează într'o casă, fie domnească ori țărânească.

Este mai departe îngrijire, ca meseriașii nostri, cu deosebire ciobotarii și cismarii, să aibă din magazinul propriu tot materialul de lucru, care se poștește la măsura lor.

S'au luat măsurile de lipsă, ca din prăvălia industriaișilor români să se poată căștiga marfa atât în măsură mică, după-cum consumă singuracii, dar' totodată și în măsură mai mare, după-cum au lipsă de marfă neguțătorii din provincie.

Fiindcă înșoțirea nu voește a face concurență altor firme și neguțătorii, prețurile sînt totocine, după-cum este piața de neguțatorie din Sibiu. Marfa înșoțirii toată este proaspătă, încât concluziunea se poate face că este și bună.

Statutele înșoțirii industriaișilor români sînt așa întocmite, încât pe baza acelora se pot forma și filiale. Scopul înșoțirii este, ca pe cât se poate pe terenul neguțătoriei să lucre și să se desvolte. Așa, dacă inteligența din ținuturi curat românești se va înțelege înșoți și va intra cu acea răspundere solidară între membrii înșoțirii industriaișilor, atunci de aici din centru li-se va întemeia filiale.

Fără a intra mai profund în desfășurarea întreprinderii de negoț un lucru este constat, că inteligența și poporul nostru dă pîne și trau bun la o mulțime de străini. Dacă o face aceasta cu străinul, cu atât mai virtos va trebui să o facă pentru fiii sei.

Asemenea trebuie să credem, că inteligența din Sibiu, care totdeauna o găsim în fruntea întreprinderilor mărețe, care este mîndră pe romanitatea sa și care nici dela jertfe nu se dă îndărăt, va părtial o întreprindere română, care își va ține de sfînta datorință a servi onest și prompt pe cumpărători.

Industriașii, cari înșoi și s'au obosit de a intra în întreprindere, credem că o vor sprijini și cu mai mare zel pe viitor, când vor vedea folosul ce li poate da. Despre neguțătorii nostri români din jur și provincie înșoțirea este deplin asigurată, nu numai da îndemnul neguțătorilor din provincie a încurajiat pe inițiatorii întreprinderii, ca să pășească atât de hotărît pe terenul ales.

CRONICĂ

Sibiu, 1 Februarie n. 1896.

Înștiințare cătră abonații nostri vechi. Administrațiunea ziarului nostru înștiințează pe abonații vechi, cari nu și-au reînnoit încă abonamentul, ca de azi încolo li-se sistează expedarea foil.

*

Cătră abonații nostri din România. Administrațiunea ziarului nostru înștiințează pe abonații și cetitorii „Tribunei“ din România, că domnul Carol Schuller nu mai este reprezentantul-colectant al foil noastre. Cel-ce vor să se aboneze la „Tribuna“, binevoască a se adresa deadreptul la administrație.

*

„VICTORIA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII
Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.
Întemeiată la 1887.
Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 90.000.
Depuneri fl. 900.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.
Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.
Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.
După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.
Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comenzi.
Direcțiunea institutului.
[398] 2—25

Poate se trăească fără grije!
Cel-ce și-a procurat coșnițele mele de stupărit, cari au patentă liberă în toate statele din Europa, după al meu sistem o coșniță aduce un venit de 20—30 fl. anual. Costul unei coșnițe e fl. 5.50. [3605] 6—12
O carte cu explicațiune 50 cr.
Rónay Lajos,
Szöllös-Györök. Somogy.

Slivovița de Bănat
premiată cu diploma de onoare, medailă de aur și hors concurs, din căzănăriile lui
Câmpianu și Smeu,
Prigor (Bănat). [3590] 8—25
Deposite: Viena IV., Wiedner Gürtel nr. 20.
București, Calea-Griviței nr. 117.
Se caută reprezentanți români în orașe mari pentru Austro-Ungaria.

SENSAȚIUNE
fae din nou inventate
ciasornicele de buzunar goldin-remontoir originale de Genua cu capac dublu, mecanism fin de precisiune din nikel, și cadran emailat.
Aceste ciasornice, multumită amestecului de metal specific și cu totul nou, chiar și de către oamenii de resort se pot cu greu deosebi de ciasornicele veritabile de aur, atât ce privește înfățișarea, cât și lucrul nobil și artistic (gravagiu exclusiv de mână). Pentru ciasornicele noastre de goldină oferim garanția cea mai sigură, că-și păstrează pentru totdeauna asemănarea cu aurul și că mecanismul este cu cea mai mare îngrijire regulat și reparat. [3763] 6—6
Pentru mersul regulat se dă o **garanție în scris pe trei ani.**
Prețul pro bucată 6 fl.
La acestea un lanț de goldină cu carabin de siguranță în fason sport, marquis sau chirasă, preț pro bucată fl. 1.50.
La fiecare ciasornic un etui gratuit de piele.
A se recomanda prin depositul central
Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse Nr. 12.

Societate de asigurare din Niederlanda
Algemeene Maatschappij van Lebensverzekering en Lyfrente în Amsterdam.
Reprezentanța generală pentru Ungaria;
Budapesta, Kerepesi-út Nr. 1.
Director: **Ludovic de Tolnay,**
consilier ministerial și deputat dietal.
[3711] 5—6
Secretar: **Emeric Stignitz.**
Extras din tarife
Capitalul solvabil după trecerea din viață
Capitalul solvabil imediat după 20 ani de la asigurare sau imediat după o moarte și mai timpuriu
Premiu după o 100 coroane
[3711] 5—6
Agentura principală în Neoplanta (Novi-Sad): **ARNOLD KAMPL.**

De stat aprobată
II. Loterie de classă ungară
din incidentul expoziției millenare în Budapesta
120.000 de losuri cu 45.007 câștiguri împărțite în trei clase și un premiu. [24] 5—5
Datul tragerii:
pentru classa I.: delă 5 până în 8 Februarie 1896.
pentru classa II.: delă 11 până în 14 Martie 1896.
pentru classa III.: delă 12 până în 8 Maiu 1896.
Prețurile losurilor (valabile pentru o classă):
1 întreg 1 jumătate 1 a zecea parte 1 a douăzecea parte
20.— 10.— 2.— 1 fl.
Prețurile losurilor compl. (valabile pentru toate 3 clasele):
1 întreg 1 jumătate 1 a zecea parte 1 a douăzecea parte
60.— 30.— 6.— 3 fl.
Câștigurile se plătesc întregi, libere de dare și taxe, și fără nici o reținere; tragerile stau sub supraveghierea autorităților statului și se fac în prezența unui notar public regesc. Publicând planul sortării, facem cunoscut, că losurile de azi înainte se pot căpăta pe lângă prețurile originale de mai sus delă colecții făcuți cunoscuți prin placate.
Budapesta, 24 Decembrie 1896.

Adevăr!
Este neîntrecută și senzațională în lumea întreagă
Colecția mea Austria
constatătoare din 15 scule admirabile cu numai fl. 5.75
un orologiu de buzunar remontoar de aur „façon“,
cu cel mai corect regulat aparat de precisiune (36 ore) și cu un cadran de email. Cutioara orologului frumos ciselată este din nou inventat aur „façon“, care de aurul veritabil nu se poate deosebi și nu-și poate pierde nici-când lustrul.
Pentru exactitatea orologului remontoar **garantez trei ani.**
1 lanț „panteră“ de aur imitat;
2 bucați de butoni pentru manșete, din aur imitat;
1 broș foarte frumos pentru dame;
3 butoni pentru piept, din aur imitat;
1 buton patent pentru gulere indoite;
1 ac de cravate de tot fin;
1 futorial pentru orologiu de aur „façon“;
1 oglină de buzunar cu un etui;
1 ac de blusă, din aur fason;
2 bucați de inele cu simlilibrant și rubine. [3672] 6—6
Toate acestea 15 admirabile scule laolaltă fl. 5.75.
cu orologiu de aur facon costă numai fl. 5.75.
Se expediază cu rambursă și în cas de neconvenire se retrimit anul. Firma:
Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse Nr. 12.

ȘANSE DE CÂȘTIG
ca și cari încă n’au mai fost nici odată
ofera
II. Loterie de classă ungară
aprobată de stat.
450.007 câștiguri în bani, împărțite în 3 clase în sumă totală de 9,200.000 coroane.
Cel mai mare câștig în cazul cel mai favorabil
UN MILION coroane.
Tragerea clasei I.: Delă 5 până în 8 Februarie 1896.
Tragerea clasei II.: Delă 11 până în 16 Martie 1896.
Tragerea clasei III.: delă 12 până în 28 Maiu 1896.

Planul de câștig:			Planul de câștig:			Planul de câștig:		
Câștiguri	Coroane	Coroane	Câștiguri	Coroane	Coroane	Câștiguri	Coroane	Coroane
1 à 80.000=	80.000		1 à 100.000=	100.000		1 premiu	600.000=	600.000
1 " 60.000=	60.000		1 " 60.000=	60.000		1 à 400.000=	400.000	
1 " 40.000=	40.000		1 " 40.000=	40.000		1 " 300.000=	300.000	
1 " 30.000=	30.000		1 " 30.000=	30.000		1 " 200.000=	200.000	
1 " 20.000=	20.000		1 " 20.000=	20.000		1 " 100.000=	100.000	
1 " 15.000=	15.000		1 " 15.000=	15.000		2 " 40.000=	80.000	
1 " 10.000=	10.000		1 " 10.000=	10.000		2 " 20.000=	40.000	
2 " 8.000=	16.000		2 " 8.000=	16.000		5 " 10.000=	50.000	
8 " 4.000=	32.000		8 " 4.000=	32.000		10 " 8.000=	80.000	
10 " 2.000=	20.000		10 " 2.000=	20.000		34 " 6.000=	204.000	
13 " 1.000=	13.000		13 " 1.000=	13.000		100 " 2.000=	200.000	
100 " 400=	40.000		100 " 400=	40.000		200 " 1.000=	200.000	
860 " 200=	172.000		860 " 200=	172.000		2650 " 200=	530.000	
9000 " 80=	720.000		9000 " 120=	1.080.000		22.000 " 150=	3.300.000	
10.000	Câștiguri laolaltă 1,268.000		10.000	Câștiguri laolaltă 1,648.000		25.007	Câștiguri și 1 premiu 6,284.000	

Prețurile losurilor (valabile pentru o classă):
1/1 1/2 1/10 1/20
20.— 10.— 2.— 1.— florin
Losuri complete (valabile pentru toate trei clasele):
1/1 1/2 1/10 1/20
60.— 30.— 6.— 3.— florini

Recomandă și trimite pe lângă înaintarea mai întâiu a prețului sau pe lângă rambursă postală.

Budapesta, Servitenplatz Nr. 3. Carl Heintze, Budapesta, Servitenplatz Nr. 3.
Adresa telegrafică: **Lottoheintze, Budapesta.**
Pentru siguranță se recomandă a cere trimiterea losurilor în scrisori recomandate și are să se trimită pe lângă prețurile originale de mai sus ale losurilor pentru portul scrisorilor recomandate și pentru listele de tragere la losurile de classă 25 cr., pentru porto și cele 3 liste de tragere la comandarea losurilor complete 50 cr.

La I. loterie de classă ungară am împărțit eu la mușterii mei următoarele câștiguri principale: Câștigul principal de 400.000, 200.000, 100.000, 80.000, 50.000 de coroane etc., etc.

Franz Joh. Kwizda.
Fluidul de restituțiune
al lui **KWIZDA** [1793] 25—40
apă de spălat pentru cai. Prețul unei sticle 1 fl. 40 cr. v. a.
De 30 de ani întrebuințată în grajdurile curții și ale militarilor și civililor, pentru întărire după strapațe mari, la scrintituri, înțepnirea mușchilor etc., face caii să presteze mult la trainare.
Depositul principal: **Farmacia cercuală** Korneuburg I. Viena.
Liferant al curții c. și r. austro-ungare.
Liferant al curții reg. române.
Se observe bine marca și se se ceară exclusiv fluidul de restituțiune a lui **Kwizda.**
Se capătă în toate farmaciile și drogueriile din Austro-Ungaria.